

Sygn. akt V CNP 49/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi G. K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 września 2012 r.,
sygn. akt III Ca .../12,
w sprawie z powództwa G. K.
przeciwko "Spółka Mieszkaniowa M." Sp. z o.o. w M.
o wstąpienie w stosunek najmu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 marca 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powódka G. K. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 września 2012 r., którym w wyniku uwzględnienia apelacji pozwanej „Spółka Mieszkaniowa M.” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. od wyroku Sądu Rejonowego w M. z dnia 4 października 2011 r. zmieniono rozstrzygnięcie poprzez oddalenie powództwa o ustalenie istnienia pomiędzy stronami stosunku najmu lokalu mieszkalnego.

Za podstawę skargi powódka przyjęła naruszenie art. 378 i 321 k.p.c., polegające na orzekaniu poza granicami apelacji i ponad żądanie pozwu oraz naruszeniu art. 233 § 1 k.p.c., polegające na przekroczeniu swobodnej oceny dowodów. Wskazała, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z tymi przepisami i żądała stwierdzenia jego niezgodności z prawem w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych. Uprawdopodobniając wyrządzenie szkody wyrządzonej wydaniem zaskarżonego wyroku powódka podała jedynie, że utraciła mieszkanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Na podstawie art. 424⁴ k.p.c. skargę można oprzeć na podstawie naruszeń prawa materialnego lub przepisów postępowania, które spowodowały niezgodność wyroku z prawem, jednak podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Oznacza to wyłączenie możliwości oparcia skargi na zarzucie naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. i prowadzi do uznania skargi powódki w tej części za niedopuszczalną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006/4/76).

Ponadto nie można przyjąć, aby powódka w sposób prawidłowy uprawdopodobniła zaistnienie szkody wyrządzonej wydaniem zaskarżonego wyroku. Spełnienie tego wymagania, przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., polega na przedstawieniu wyodrębnionego wywodu dokładnie określającego wyrządzoną szkodę, jej postać oraz związek przyczynowy z wydaniem

zaskarżonego wyroku (por. postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7–8, poz. 141). W tym kontekście twierdzenie powódki o utracie mieszkania należy uznać za co najmniej niewystarczające.

Z tych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i art. 424⁴ k.p.c., postanowił jak wyżej.